

ANY XLII NÚM. 441
Octubre 2018
4 euros

SAÏ

d9

À Punt

Entrevistes a **Empar Marco,**
Joan-Elies Adell i Pedro Rodríguez

Classejador
Rectorat
Aula Magna

Vicerectorat
Servei de Biblioteques i Documentació
Biblioteca Històrica
Unitat de Cultura
Unitat d'igualtat

Departament d'Història
Departament de Geografia
Sala de Cinema
Sala de Música i Escribb

Sala de Teatre
Sala d'Estudis

Sala de Música
Sala de Dança
Sala de Cinema
Sala de Música
Sala de Teatre

Rectorat
Capella de la Universitat
Claustre Major
Sala d'Actes
Sala de Bagues
Cafeteria

La Universitat és Cultura

CENTRE CULTURAL

LA NAU

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

HORARI

Dilluns a Dissabte de 8:00

a 21:30 h.

Diumenges i festius de 9:00

a 14:00 h.

EXPOSICIONS
MÚSICA
CINEMA
TEATRE
CONFERÈNCIES
BIBLIOTECA
TENDA
CAFETERIA

PALAU DE CERVERÓ

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

HORARI

Dilluns a Divendres de 8:00

a 20:30 h.

Carrer de la Universitat, 2
46003 VALÈNCIA
tlf. 96 386 43 77
Correu: cultura@uv.es

Entrades teatre: www.latenda.es/entrades

 /lanauuv

 @LaNauuv

www.uv.es/cultura

Octubre 2018

DIRECTOR. Vicent Boscà Perelló

ADMINISTRADOR. Vicent Canet Llidó

CONSELL DE REDACCIÓ. Vicent Cardona, Josep A. Comes, Vicent Josep Escartí, Carles Fenollosa, Antoni Ferrer, Irene Manclús, Francesc T. Martínez, Òscar Pérez, Alfred Ramos, Rafael Roca, Joan Lluís Sanxis, Presen Sena

COLLABORADORS FIXOS. Josep Banyuls, Josep Miquel Bauset, Daniel Climent, Ricard Chulià, Josep A. Comes, Vicent Xavier Contrí, Vicent J. Escartí, Andreu Escrivà, Harca, Josep Mª Jordán Galduf, Juan Ramón Gallego, Gonçal López-Pampló, Carles Martín Cantarino, Mª Josep Picó, Josep Vicent Pitxer, Quique, Alfred Ramos, Pau Rausell, Rafael Roca, Manel Rodríguez-Castelló, Josep M. San Abdón, Jesús Tibau, Vicent Tronchoni

COLLABORADORS. Carmen Agulló, Vicent Àlvarez, Antoni Ariño, Marc Baldó, Andrés Boix, Francesc Asensi Botet, Adolf Beltran, Daniel Benito Goerlich, Emèrit Bono, Alfons Cervera, Germà Colón, Martí Domínguez, L. Duch, Andreu Escrivà, Alfons Espoñera, Antoni Ferrando, Avel·lí Flors, Josep Franco, Víctor Fuentes, Joan M. Furió, Ernest García, Josep García Poveda, Ximo García-Roca, Albert G. Hauf, Jesús Huguet, Manuel S. Jardí, Manuel Joan i Arinyó, Ramon Lapiedra, Francis López, Vicent Martínez, Casimir Nalda, Ricard Pérez Casado, F. Pérez Moragon, Emili Piera, Josep Piera, Daniel Pla, Joan Romero, Rosa Serrano, Josep Torrent, Vicenta Verdugo, Josep Vidal Talens

PORTADA. Daniel Olmo Boronat-estudigrafema.com

MAQUETACIÓ. www.estudigrafema.com

CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA. Antoni Ferrer i Òscar Pérez

ADMINISTRACIÓ. Paula Boscà

IMPRESSIÓ. Set i set

Dipòsit legal: V-2161/1976 ISSN: 1136-0070 / Preu anual de subscripció: 42 euros / Estranger i subscripció d'ajut: 100 euros

Qualsevol mena de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització dels seus titulars, llevat d'excepcions previstes per la llei. Dirigiu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra

SAÓ EDICIONS, S.L. / C. dels Jurats, 14-12 / 46018 VALÈNCIA / TEL. 963 70 58 41 / info@revistasao.cat

www.revistasao.cat

Aquesta publicació té el suport de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport de la Generalitat Valenciana.

441

À Punt

- 5 En punta.**
La cançó il·lustrada. Elvira Oliver.
- 6 El mes en 10 tuits.**
Harca. Juli Sanchis.
- 7 Editorial.** De poders econòmics i de no-casualitats.
- 8** La plaça de l'església. **Més Sant Vicent Ferrer.** Vicent Cardona.
- 9** Teologia i Societat. **El 14 d'abril de 1931 i el 27 d'octubre de 2017.** Josep M. Bausset.
- 10** A peu de pàgina. **Sant Vicent Ferrer, sis segles després.** Vicent Josep Escartí.
- 11** País Literari. **Una làpida marquiàna centenària.** Rafael Roca.
- 12** Ciència. **Les multinacionals de l'agroquímica sota sospita: el cas del glifosat.** Jordi Solbes i Manel Traver.
- 14** Natura culta i sagrada. **Els àngels (II). L'àngel custodi. Una advocació cívica i religiosa.** Daniel Climent i Carles Martín Cantarino.
- 16** **Entrevista a Xavier Serra.** Salvador Vendrell.
- 20** **A mena de comiat.** Josep Mª Jordán Galduf.

Quadern: À Punt

- 21** Presentació.
- 22** **À Punt Mèdia, claroscurs en la recuperació dels mitjans de comunicació públics valencians.** Javier Marzal Felici.
- 25** **Ressò d'À Punt Mèdia i les narratives transmediàtiques.** Monica Parreño.
- 28** **Entrevista a Empar Marco.** Vicent Boscà.
- 32** **Una nova llengua per a À Punt Mèdia: un moment d'optimisme.** Germà Llorca-Abad.
- 35** **El nou ens autonòmic radiotelevisiu com a eina vertebradora: llums i ombres a les comarques del sud.** José Luis González-Esteban.
- 37** **Referències bibliogràfiques.** Javier Marzal Felici.

Societat

- 38** **Entrevista a Pedro Rodriguez.** Vicent Boscà.
- 41** **El país no és tan petit.** Ignasi Serra.
- 42** **La paradoxa del meu jo mut.** Andreu Escrivà.
- 44** **Entrevista a Joan-Elies Adell.** Teresa Ciges.
- 46** **Alternatives de desenvolupament rural a l'interior del País Valencià.** Gustau Muñoz.
- 48** **En la mort de Josep Fontana (1931-2018).** Empar Montagud.

Art i cultura

- 50** Teatre. **Premis de les Arts Escèniques, orgull valencià.** Vicent Tronchoni.
- 52** Música. **Amb el record d'Ovidi, naix la tendresa insubmisa d'El Diluvi.** Emma Tomàs.
- 54** Cinema. **Rodolfo Llopis: La memòria necessària.** Alfred Ramos.
- 55** #Postals. **De Bristol al carrer Corona.** Gonçal López-Pampló.

Llibres

- 57** **Cristians, tanmateix.** Josep Gil i Ribas.
- 58** **La bona cuina de les comarques de Castelló.** Josep Manuel San Abdon.

d9

En punta

NOVAMENT TORNEM A DEMANAR-TE COL·LABORACIÓ

Els primers a saber que la nostra revista SAÓ té unes característiques diguem-ne peculiars, som nosaltres. Cert és que tenim ja més de 42 d'anys de vida, que estem ben orgullosos de totes les persones que han escrit i escriuen en les nostres pàgines i al nostre web, però no és menys cert que per poder pagar les despeses –ja sense cap possibilitat de reducció perquè estem a mínims– necessitem els nostres subscriptors i subscriptores i la publicitat que puguem aconseguir. *Tireu-nos una maneta.* Si tenim més persones subscriptores i una miqueta de publicitat pública o privada podem estar 42 anys més, com a mínim.

9 D'OCTUBRE

Ara que ja fa molt de temps que vam celebrar la data històrica del 9 d'Octubre, ara que ja sabem que la processó *cívica* ni és processó ni és *cívica*, ens fem una pregunta: per què enguany no s'han produït tantes agressions feixistes i l'any passat sí? Res tindrà a veure que l'any passat hi havia un delegat del Govern i enguany un altre, i d'un altre partit polític? Tots i totes no són iguals.

PUBLICITAT INSTITUCIONAL

Amb molt bona intenció, pensem: allò que es denomina *publicitat institucional* ara ja s'adjudica per concurs a les «empreses de mitjans» que es diuen. La pregunta és: amb aquest sistema hem millorat o hem empitjorat els mitjans de comunicació, i qui està, realment, guanyant diners? Caldrà continuar millorant...

REQUISIT LINGÜÍSTIC

Si ara el govern de Madrid ha de tindre en compte com a mèrit per a un trasllat de funcionaris el fet de saber parlar valencià, la pregunta és quan la Generalitat Valenciana aprovarà el requisit lingüístic per als seus treballadors i treballadores. Després de les eleccions? Després de quatre anys de Govern del Botànic? Una mica massa tard, no?

DESPRÉS DE LES PLUGES...

Ja ho sabem, ja hem cantat que al meu país la pluja no sap ploure. Està clar. Però la pregunta és si el nostre urbanisme continua sent respectuós, o no, amb la natura, amb els llits dels barrancs. Està clar que per a algunes persones sols són importants els guanys immediats, però després passa el que passa i es recordem de santa Bàrbara quan trona.

SI ARA JA TENIM À PUNT...

Un dels compromisos, anunciats per activa i per passiva, era que quan estiguera en marxa la ràdio i televisió dels valencians i valencianes, en eixe moment, ja es podria parlar de compartir els senyals amb les veïnes TV3 i IB3. Pregunta: tenim data?

UNA MÉS D'À PUNT

Diran el que vulguen, però després de les darreres pluges el desplegament i la informació d'À Punt ha estat fonamental. No és ja sols una informació de proximitat: va més enllà. Et permet saber, quasi al moment, com està la situació no sols al teu carrer o al teu poble. És una forma de fer país i de servei a les persones que hi vivim.

La cançó il·lustrada

Elvira Oliver (@Huriyart_)

El mes en 10 tuits

@ContadorAltsasu Els xavals de Altsasu (Adur, Jokin eta Oihan) porten 700 dias en la carcel. Altsasuko mutilek 700 egun daramate kartzelan.

@patricialopezl (periodista) El del currículum que s'acaba d'inventar la ministra Delgado, el comissari Enrique García Castany, mai ha estat comissari General d'Informació, està imputat per pertànyer al "clan mafiós de Villarejo" i el seu advocat és Garzón. Ho dic perquè diu que no hi havia cap màfia.

@AlbanoDante76 També cal dir que anunciar el "gran acord" de pressupostos "de izquierdas" sense consultar amb les esquerres "perifèriques" a les qual necessites si o si per aprovar-los sembla un "pressing" centralista sense cap convicció plurinacional.

@miquelaleixit Ximo Puig defensa el "comerç de proximitat" mentre el seu partit de Paterna autoritza un macro-centre comercial d'un milio de metres quadrats que acabarà amb el "comerç de proximitat". Tot molt coherent.

@JaumeCastigaor Ui, la premsa no ha dit res que ahir, dia de la Hispanitat, a València no calgué portar 1000 policies ni blindar la ciutat perquè els espanyolistes es manifesten sense qui ningú vaja a agredir-los.

@JLambanM (President d'Aragó) La Constitució de 1978 i les seves institucions estan impregnades de valors republicans. Els que van votar ahir a Catalunya contra la Monarquia Parlamentària, separatistes i adláteres, no ho són. Són supremacistes, autoritaris, excloents, neandhertals polítics en definitiva.

@jpurias (ex-llletrat del Tribunal Constitucional) Això és un disbarat. Un any ja a la presó per convocar una manifestació. La idea d'una conspiració secreta d'ONGs independentistes per muntar un

alçament violent contra l'Estat és tan infantil que sona irreal i no s'assembla a la realitat. Però els fiscals insisteixen.

@carlospastor__ El #9dOctubre se celebra al CiC amb una processó vertical on polítics fan de falleres. Fora de VLC és mercat medieval+posar medalles+folklore. Necessitem catarsi pirotècnica el 8, airejar la Processó i convertir-la en l'acte reivindicatiu, vertebrar amb música per la vesprada...

@SiciliaAragones El dia que ens visita el Barça a València, es tradició que els Yomus facen gilipollaes que avergonyeixen als valencianistes, eixe dia també és tradició que gent a qui no li importa una merda el València i el futbol isquen a donar càtedra sobre com és l'afició del València.

@violetatena Vinga a lamentar-nos per la mercantilització de la Universitat, però la Universitat de València fa honoris causa a Juan Roig i tots fent palmes.

FALSOS PROVERBIS

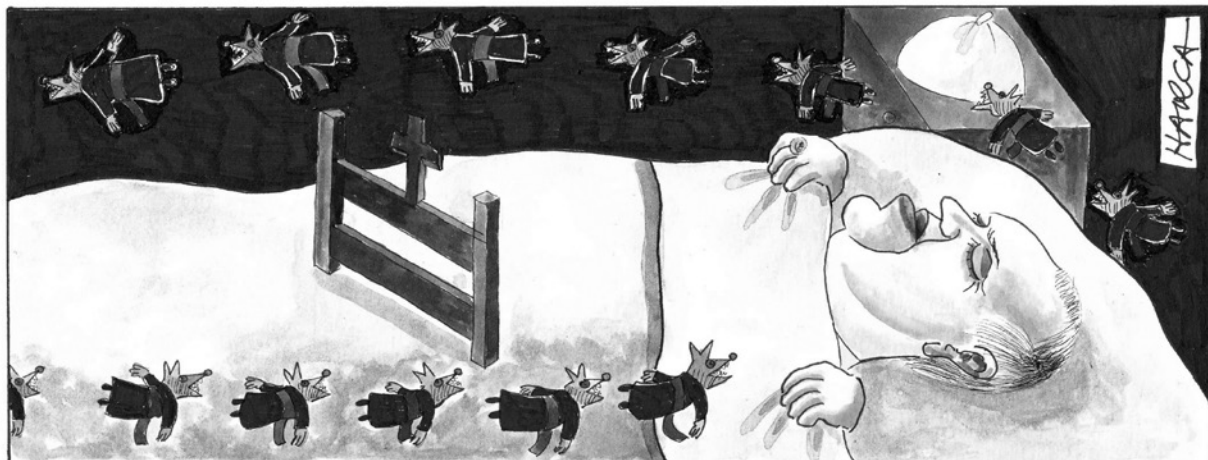
Jesús M. Tibau

www.jmtibau.blogspot.com

"Si la merla canta quan floreix la ginesta, el sol es pon sense recança". Fals proverbi croat

"El darrer de febrer t'esquitxa de sol i gela el romer". Fals refrany català, s. XVIII.

Harca

De poders econòmics i de no-casualitats

De vegades ens mirem tant el melic que no entenem, ben bé, algunes de les coses que ens passen. No es tracta de veure la rama sinó les arrels de l'arbre, perquè són elles les que ens poden indicar els camins per on ens portaran, vulguem o no, els qui manen al món, els nous viaranys que seguirà la història més immediata. I no es tracta de fer una novel·la distòpica o de "pensar" --com Trump-- que hi ha, pel món, molta "gent roïna" que vol obligar-nos a seguir els seus designis, no. Perquè, al món, res no és casualitat. Per exemple, té igual que entre Trump i Putin, o entre el *lobby* jueu i el *lobby* saudí, hi haja discrepàncies, que són més aparents que reals: tots són part substancial del capital mundial que concedeix, o no, l'aprovat als aspirants a polítics.

Eixos poders econòmics han estat capaços, com sempre, de crear una crisi que ha fet trontollar el món. Com han estat capaços també de fer-la pagar a als més necessitats, que són, en definitiva, els que l'han patida. Als bancs, els d'ací i els d'allà, no solament no els ha costat un xavo sinó que continuen guanyant milers de milions, després que els governs de torn els hagen subvencionat les seues malifetes. Estava previst i programant així? Probablement, sí, vista la precedent gesta de Cheney quan va invertir Halliburton de l'alta missió de "reconstruir" Iraq després de Bush fill. Casualitats?

Tampoc no és casual que se'ns vulga fer veure, ara --en la proliferació de partits neofeixistes-- una fragmentació de les dretes als estats europeus, quan, en realitat, estem assistint a un rearmament conservador en tota regla, a la cínica creació d'un *Front no-Popular* que va a per totes, a la reorientació implacable de la política mundial a mans i segons el deler dels diners globals.

Per això, quan arribem a casa nostra, al nostre menut territori --val igual per a allò que es denomina Espanya, que per al País Valencià--, no hem d'oblidar que, simples peons, estem també sobre el mateix tauler on es juguen les partides de l'escac mundial, i que un sol moviment hi pot fer trontollar qualsevol peça.

Ara, que tenim al davant tot un seguit de convocatòries electorals, caldrà que no oblidem on estem, ni com juguen amb nosaltres i amb els nostres interessos. No podrem guanyar la guerra mundial però sí resistir essent qui som, estimant la nostra terra i sent fidels a la nostra gent i a la nostra cultura. Oblidem-nos dels cants de sirena que insulten la intel·ligència, siguen de Trump, siguen de Vox o siguen de qui més crida. Posem-nos a la faena i usem el vot que calga per a fer front a aquestos salvapàtries que tanta por donen.

Ressò d'À Punt Mèdia i les narratives transmediàtiques

Mònica Parreño
Professora de l'UII

«Els valencians no van percebre la importància de la informació de proximitat a través dels mitjans de comunicació fins que tancaren RTVV»

El lligam principal entre els membres de qual-sevol grup, societat, comunitat o família és la comunicació. Els valencians no van percebre la importància de la informació de proximitat a través dels mitjans de comunicació fins que tancaren RTVV. Coneixem la història de l'abús de poder i la decisió despòtica que va prendre el partit governant, el PP, per a tancar els mitjans públics, desconnectar-los (alguns mitjans de qualitat periodística ínfima encara diuen que va ser per raons econòmiques).

Per tal d'encarar una reflexió sobre la nova plataforma pública i valenciana de comunicació, cal fer un breu repàs de la situació de la darrera dècada dels antics mitjans (RTVV). Convé recordar que la llengua i cultura valencianes pràcticament no estaven presents en l'espai televisiu. Entre d'altres raons, les principals eren l'escassa atenció a la programació de proximitat de la televisió autonòmica valenciana, l'orientació de caire comercial publicitari que s'allunyava del perfil de radiotelevisió pública i la programació de la qual era bàsicament d'entreteniment i ficció de producció aliena, majoritàriament en espanyol. No obstant això, el que més destacava de la gestió de RTVV durant la darrera dècada, a més de la progressiva pèrdua d'audiència, era la implicació

dels seus directius en casos d'abusos i d'escàndols financers (cas Gürtel), la manipulació i biaix dels informatius (l'exemple paradigmàtic fou el tractament de l'accident del metro), els problemes de claredat dels comptes i l'anunci de la privatització dels serveis (el sùmmum), fins i tot dels informatius, acompanyat d'un ERO que va comportar l'acomiadament de més d'un miler de treballadors a l'estiu del 2012; un període curt posterior, amb la nova nomenclatura «Nou», intent fallat d'evitar que trontollés del tot, i que va concloure amb el tancament definitiu.

L'obertura d'À Punt Mèdia (la ràdio al desembre de 2017, després el web i, finalment al juny del 2018 la televisió), no exempta de crítiques i múltiples entrebancs, és reflex d'un govern a tres bandes al qual li està costant prou alçar de les cendres la desfeta per malbaratament i corrupció dels fons públics provocada pel llarg període de govern del PP. Per tant, en totes les àrees socials i sectors, inclòs el de l'audiovisual, de la comunicació i de la cultura, es fa prou difícil avançar sense els recursos necessaris.

La problemàtica consegüent envolta dos fets relatius a l'impacte de la reobertura dels mitjans públics. Per un costat, l'escassa penetració de la informació de tal reobertura entre la població i, per altra banda, la reactivació del sector audiovisual, que no ha anat acompanyat del mateix increment de possibilitats per a les i els professionals de la informació, i, en conjunt, per a la recuperació del camp periodístic valencià. Tot i això, convé no menystenir el ressò en termes de millora per al periodisme valencià, tot i que encara

d'una manera molt incipient. La posada en marxa d'una plantilla periodística de més de dues-centes places diríem que ha frenat l'excés de les empreses privades, els bons i les bones periodistes tenen alguna possibilitat d'anar-se'n, i els salaris hauran de millorar per a equiparar-se.

La nova ràdio i televisió públiques no ha fet una aposta clara per arribar a tothom. No ho ha fet per una errada estratègica fonamental i de la qual, com deia, pateix tot el Govern del Botànic. No hi ha hagut cap campanya institucional, ni una, amb la suficient capacitat de penetració en la població. Continua una àmplia majoria de població totalment ignorant de la campanya d'inici i captació d'usuaris dels nous serveis públics d'informació i comunicació. No hi ha dades d'audiència encara, ni tampoc no ha transcorregut un temps suficient per a fer un estudi dels punts forts o febles de la programació, de la tria de periodistes, de la perspectiva de gènere transversal en tots els continguts. Però, sí que podem percebre com a usuaris i ciutadans que són encara molts els milers de persones que no han fet la selecció del canal. Fer una campanya amb pocs recursos, com d'altres que s'han fet sense pena ni glòria, té aquest greu problema. No s'hi arriba.

À Punt Mèdia transmèdia

Les eines tecnològiques disseminades per a compartir i difondre informació han afavorit una major interactivitat i participació en l'entorn de la comunicació i la informació. Una conseqüència és la preocupació pel coneixement de les audiències per tal de generar fi-

delització a l'empresa periodística. Per tant, el nou periodisme s'enfronta a tres reptes: el comercial, el social i el professional. I per part dels usuaris, o audiència, el repte és el de la formació en l'adquisició de les competències necessàries per a un consum responsable dels productes i continguts dels mitjans en general. Els mitjans han d'impulsar i facilitar la participació dels usuaris en la construcció de l'opinió pública, i donar-los-hi el protagonisme necessari perquè això els ajudarà a fidelitzar l'audiència. El periodisme en l'era digital ha permès l'experimentació amb diferents narratives. Aquestes flueixen en diferents canals, cadascun dels quals requereix un tipus d'organització del contingut, un discurs di-

ferenciat i una redacció conduïda al tipus d'usuari de cada plataforma. És a dir, no és el mateix una notícia redactada al paper que un missatge enviat per Twitter o una presentació de les notícies al *newsletter* o a l'iPad.

Ens preguntem si aquestes narratives desplegades a la televisió i ràdio públiques valencianes són transmediàtiques; si han assolit aquest repte del nou entorn digital aprofitant la posada en marxa des de zero de tots els sistemes i plataformes. Més encara, ens demanem si disposesen de prou personal qualificat per a una tal tasca. Potser s'han desatés nous perfils professionals, no se'ls hi ha facilitat l'accés i ens trobem amb una redacció molt carregada de velles inèrcies periodístiques.

El teòric Henry Jenkins va formular el concepte de narratives transmediàtiques l'any 2003 en relació a les franquícies de l'entreteniment. Hi destacava la necessitat de la cocreació més que el transvasament de continguts d'un mitjà a un altre, el que s'anomena *cross-mèdia*. També reflexionava sobre l'èxit de les indústries transmèdia quan hi ha una unitat creativa o un únic equip creador. I tot allò afecta a l'experiència del consumidor. Segons Jenkins, com més divers siga el relat en les diferents formes de comunicació, més possibilitats d'arribar a més consumidors. Una altra característica dels relats transmediàtics és que no és necessari veure la pel·lícula per a jugar al videojoc, és a dir, no cal haver vist el programa

televisiu per a seguir i participar dels continguts en els altres suports.

La supervivència del relat és el que fa possible que la fragmentació no siga un problema per a formar tot un puzzle narratiu comprensible i accessible des de diferents dispositius i formes de comunicació. Jenkins al·ludeix a les històries de l'edat mitjana sobre Jesús que apareixien tant en un vitrall com en un llibre, un tapís, un fresc... És a dir, en diferents *nivells de cultura*, com a exemple de narrativa transmediàtica, igual que ha passat amb pel·lícules com *Matrix* o *Star Wars*. La definició de Jenkins de *narrativa transmediàtica* diu així: «històries que es despleguen a través de múltiples plataformes mediàtiques, i en què cada mitjà contribueix d'una manera característica a la nostra comprensió del món, una aproximació més integral al desenvolupament de la franquícia que els models basats en textos primigenis i productes secundaris».

El repte per a la nova ràdio i televisió continua obert i les experiències pràctiques realitzades fins ara són insuficients. Doncs, com hem vist, el transvasament de continguts d'una plataforma a una altra no és transmèdia, no és sentir els programes de ràdio a través del web o veure els programes d'infantil en l'iPad. És una altra cosa, és generar continguts nous que ajuden a comprendre o completar la totalitat i que alhora siguin independents.

En conclusió, els reptes d'À Punt Mèdia en són molts i poden fer-se realitat si la dotació de recursos humans i econòmics estan a l'altura de les perspectives per a dotar d'altre tipus de continguts transmèdia i multiplataforma i per a informar a tothom de la seua existència. La prestació del servei públic d'informació i comunicació per a tota la ciutadania s'ho mereix. Confiam que el Govern del Botànic hi pose els mitjans i que els gestors d'À Punt Mèdia hi posen la intel·ligència i creativitat necessàries.

SAO

La revista degana en valencià

**JORNADES
DE PORTES OBERTES**
7 i 8 d'octubre, de 10h a 20h

EXPOSICIÓ:
Nosaltres les escriptores. Valencianes en el temps
Fins el 20 d'octubre al vestíbul del Palau dels Borja

Gabriel Rufián:
«Unilateral és l'Estat
espanyol que empresona
la dissidència política»

Teresa Cign

[@Teresa_Cign](#)

«Hi ha una esquerra de saló, que pontifica des d'un sofà, que considera que aquesta revolució no val perquè no l'han liderat ells». Gabriel Rufián és una bèstia política que no deixa indiferent a ningú. Amb 35 anys, aquest jove de Santa Coloma de Gramenet ha revolucionat el Congrés dels...

Top setmanal

L'últim poble abandonat de la Ribera

saociencia

30 aforismes imprescindibles de Joan Fuster

saociencia

Oportunitats lingüístiques amb les noves ràdio i televisió valencianes

saociencia

El destí dels vençuts

saociencia

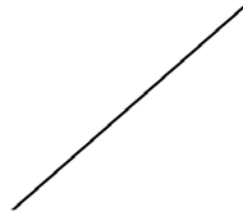

El disc de la setmana

Subscriu-te!
revistasao.cat

**Construiré mil ponts
mil vegades,
sols per estar
amb tu**

www.sempreteua.com

**GENERALITAT
VALENCIANA**

**SEMPRE
TEUA**

La teua llengua